

อนิจจา PISA ของไทย : คอลัมน์ เลอะเลียบบคลองผดุงฯ

นำเสนอเมื่อ : 16 ธ.ค. 2559

คอลัมน์ เลอะเลียบบคลองผดุงฯ: อนิจจา PISA ของไทย

ตุลย์ ณ ราชดำเนิน

tulacom@gmail.com

ทันทีที่รายงานผลคะแนนการทดสอบ Programme for International Students Assessment 2015 หรือ PISA 2015 ของไทย มีผลลดลงจากการสอบเมื่อปี 2012 ในทุกวิชา เพราะคะแนนโดยรวมทั้งระบบไม่ดี จึงกลายเป็นที่มาของการวิจารณ์กันอย่างอึ้งอล้ออีกครั้งในวงการศึกษไทย

ขนาดที่ นพ.วีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รมช.ศธ.ทำหน้าที่รักษาการ รมว.ศธ. ออกมาอธิบายความแบบรอนรนว่า นั่นไม่ใช่ปัญหาคุณภาพการจัดการศึกษา แต่เป็นเพราะปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างร.ร.ที่มีความพร้อมกับโรงเรียนที่ด้อยโอกาสตะหาก

ทั้งๆ ที่ภาพรวมผลคะแนน PISA ของไทยทั่วประเทศ พบว่า วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับพอๆ กับของเดิม มีหน้าซ้ำผลคะแนนการอ่านยังต่ำลงอย่างชัดเจน

แต่ปรากฏว่า เวียดนามเพิ่งเข้าร่วมการประเมินผล PISA 2012 กลับมีผลการประเมินคณิตศาสตร์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศกำลังพัฒนาที่มีรายได้ต่ำ และสูงกว่าอีกหลายประเทศที่มีทั้งค่า GDP และค่าใช้จ่ายทางการศึกษาสะสมสูงกว่าอีกด้วย

การวิจัยของธนาคารโลกซึ่งใช้ฐานข้อมูลของ PISA 2012 หากคำตอบว่า อะไรทำให้นักเรียนเวียดนามเรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนจากประเทศที่มั่งคั่งกว่า พบว่า ความขยันของนักเรียน การทำงานหนักของครู และบทบาทสำคัญของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กัน

ครูเวียดนามทำงานภายใต้ระเบียบวินัยความเป็นครูที่เคร่งครัด **ภาระหน้าที่ของครู คือ สอน ดูแลควบคุมนักเรียนเป็นสำคัญ** มีระบบการนิเทศใกล้ชิดจากครูใหญ่ บวกความขยันของนักเรียน

ความขยันเป็นพื้นฐานของคนเวียดนาม จึงเป็นกรอบให้ขยันเรียนหนังสืออย่างหนัก และเห็นว่าความสำเร็จทางการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากในชีวิต มีสว่นน้อยเท่านั้นที่ระเบียบวินัยไม่ดี

พ่อแม่มีความคาดหวังสูงและมีส่วนร่วมในชีวิตศึกษาของลูกหลาน ติดตามผลการเรียนอย่างใกล้ชิด รวมมือกับครูและมีสว่นช่วยงานร.ร. ในการจัดหาทรัพยากรการเรียนให้โรงเรียนทุกอย่างเท่าที่ทำได้

ผู้บริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการไทยที่ฉลาดๆ ต่างรู้ดีถึงเรื่องนี้ แต่ทำไมกลับมองไม่เห็น แถมชอบกอบบีขอสอบ PISA เอามาให้เด็กเรียนทำ